

Arrest

nr. 64 471 van 5 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 21 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Inzake de rechtspleging

1.1. Verzoeker "*vraagt gehoord te worden in de Franse taal in het bijzijn van een beëdigde tolk Indisch*". Aangezien verzoeker in zijn verzoekschrift de taal van de procedure niet betwist, dient uit deze onduidelijke formulering te worden verondersteld dat hij, zoals uit zijn CGVS-verhoor blijkt, de bijstand van een tolk Indisch verkiest. Hoe dan ook, verzoeker verschijnt niet ter terechtzitting zodat de onduidelijkheid inzake de taal van de tolk, niet relevant is.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 7 mei 2009 het Rijk binnen en diende op 25 mei 2009 een asielaanvraag in. Op 17 februari 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

2.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Indische nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Rai Pur Peer Baksh. U bent een Sikh. Sinds een aantal jaren zouden u en uw vader zaken doen met S. S.. Deze zaken zouden een tijdje goed gegaan zijn. Hoewel zowel jullie als hij aanhangers waren van de Congress Party, zou hij jullie bij de verkiezingen in 2006 gevraagd hebben om te stemmen op de machtige politica Bibi Jagir Kaur, van de Akali Dal. S. S. zijn zoon zou immers gehuwd zijn met de dochter van deze politica, vandaar zijn vraag. Jullie zouden dit niet gedaan hebben. Bibi Jagir Kaur zou de verkiezingen niet gewonnen hebben. Er zou ruzie ontstaan zijn tussen uw familie en S. S.. Uw vader zou een rechtszaak tegen hem begonnen zijn wegens het illegaal bezetten van jullie eigendom. In november 2008 zou u aanwezig geweest zijn in uw steenbakkerij toen S. S. uw vader bedreigde. S. S. zou immers op slinkse wijze uw vader het eigendom van deze steenbakkerij ontnomen hebben. S. S. zou gewapend zijn en toen hij begon te schieten zou uw voorman J. L. dodelijk getroffen zijn. Uw vader zou in zijn been getroffen zijn. U zou op de vlucht geslagen zijn. Enkele dagen later zou u van een vriend vernomen hebben dat er een "FIR" (First Information Report) wegens de moord op J. L. tegen u neergelegd was. U zou besloten hebben om India te verlaten. Gezien de machtige politieke connecties van S. S. kon u immers niets tegen hem beginnen. U zou nog een maand in New Delhi verbleven hebben en op 27 januari 2009 zou u een vlucht naar Moskou genomen hebben. Hierna zou u over land naar België gereisd zijn. Op 25 mei 2009 diende u een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een vonnis voor en een beroepsschrift. Na uw gehoor stuurde u volgende documenten op: een verklaring van een vriend, uw voterscard, uw rantsoenkaart en een schoolattest.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo beweerde u juridische problemen te kennen in India; u zou immers van moord beschuldigd worden. Het eigenlijke bestaan van deze aanklacht wist u echter niet geloofwaardig te maken. U gaf aan de "FIR" nooit gezien te hebben. U zou van het bestaan van deze "FIR" enkel weet hebben via een vriend, S. S. (gehoorverslag CGVS p. 5). U wist dan ook niet zeker waar u voor aangeklaagd werd; u ging er van uit dat u onder de artikels 302 en 307 aangeklaagd werd, maar dit is enkel een vermoeden (gehoorverslag CGVS p. 5). U beweerde dat er tevens een arrestatiebevel zou bestaan, maar u wist niet waar of wanneer dit uitgevaardigd werd (gehoorverslag CGVS p. 6). U wist niet of deze zaak al voor een rechtbank verschenen is (gehoorverslag CGVS p. 6). Hoewel u reeds in november 2008 aangeklaagd werd voor moord zou u in de twee jaren nadien geen enkele stap gezet hebben om meer te weten te komen over deze aanklacht; u ging enkel uit van het woord van uw vriend (gehoorverslag CGVS p. 6). Gezien uw gebrekkige kennis over deze zaak en de ernst van de aanklacht (moord) mag er van uitgegaan worden dat u op zijn minst een advocaat zou contacteren voor wat informatie of om te weten te komen welke stappen u zou kunnen ondernemen, maar dit deed u om onbegrijpelijke redenen helemaal niet (gehoorverslag CGVS p. 6). U kon dan ook geen enkel document voorleggen dat het bestaan van deze moordzaak zou kunnen bewijzen. Na uw gehoor stuurde u een verklaring door die uw vriend S. bij de politie aflegde. Deze kopie heeft echter duidelijk een gesolliciteerd karakter en ze vormt geenszins bewijs van het bestaan van de moordaanklacht tegen u. Gezien uw totale gebrek aan kennis over de moordaanklacht en het feit dat u geen enkel relevant document over deze aanklacht kunt voorleggen, kan er maar weinig geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees.

Nochtans is het belang van bewijsstukken u niet vreemd. U legde immers de juridische documenten voor van een andere rechtszaak waar uw familie en dan vooral uw vader bij betrokken was. Daar uw familie voor deze rechtszaak reeds advocaten had, zou u in staat moeten zijn om bewijsstukken van de moordaanklacht in te zamelen. Wat betreft deze tweede zaak dient opnieuw te worden vastgesteld dat uw kennis hierover dermate laag is dat uw persoonlijke betrokkenheid en uw vrees voor de gevolgen hiervan ongeloofwaardig is. Zo verklaarde u dat deze rechtszaak in 2008 begon, maar uit uw documenten blijkt dat de aanklacht dateert van 2007 (gehoorverslag CGVS p. 7). Er werd u gevraagd welke procedure zoals ze beschreven staat in uw documenten, deze zaak sindsdien doorliep, maar u kon hier geen rechtlijnig antwoord op geven. Uiteindelijk gaf u aan deze documenten niet gelezen te hebben (gehoorverslag CGVS p. 7). U gaf aan dat het uw vader (die overleden is in december 2008) was die deze zaak opvolgde, maar uit de documenten blijkt dat een groot deel van de procedure na de dood van uw vader werd verder gezet. Blijkbaar volgde uw vriend S. S. de zaak verder op, waarbij u hem betaalde voor de advocaten (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). Opnieuw dient te

worden vastgesteld dat u dus over de middelen beschikte om uw moordzaak ook op te volgen. Uiteindelijk gaf u zelfs aan niet te weten wat er in het door u voorgelegde vonnis staat. Uw gebrekkige interesse breekt uw ingeroepen vrees af.

Uw bewering dat u niets tegen deze juridische problemen kon beginnen, gezien de politieke connecties van uw tegenstander met Bibi Jagir Kaur is ongeloofwaardig. Uw verklaringen hieromtrent waren immers uiterst vaag. U beweerde dat de zoon van uw tegenstander, S. S., gehuwd was met de dochter van deze vooraanstaande politica, maar u kende noch de naam van deze dochter, noch wist u wanneer ze gehuwd waren (gehoorverslag CGVS p. 8). Ook uw kennis over deze politica overstijgt niet het algemene, terwijl men toch zou mogen verwachten dat u gezien haar invloed op uw leven, meer over haar zou weten. Zo verklaarde u verkeerdelijk dat zij voor 2001 nooit minister was, terwijl uit publieke bronnen blijkt dat ze reeds in 1997 minister was (gehoorverslag CGVS p. 8). U gaf het algemeen bekende feit dat deze politica beschuldigd wordt van de dood van haar dochter aan, maar u kende de naam van dit meisje niet (gehoorverslag CGVS p. 8). Uw bewering dat er van hogerhand politieke inmenging bestond in deze zaak, is dan ook weinig waarschijnlijk. Voorts beweerde u uitdrukkelijk dat uw familie pas vanaf 2006 zakelijke contacten had met jullie tegenstander S. S.. Nochtans blijkt uit uw documenten dat jullie zakelijke contacten al dateren van 2002 (gehoorverslag CGVS p. 9). Ook deze vaststelling breekt het geloof in uw asielrelaas en uw ingeroepen vrees af.

Verder dienen nog enkele opmerkingen gemaakt te worden over uw reisroute. Zo is het vooreerst bevreemdend dat iemand die hoge politici vreest en die aangeklaagd wordt voor moord, zoals u, zijn land zou verlaten mits gebruik van zijn eigen paspoort (gehoorverslag CGVS p. 4, 10). Ook uw bewering dat u bereid was om in België de lokale vertegenwoordigers van de Indische autoriteiten, nl. haar ambassade te contacteren voor een nieuw paspoort, breekt het geloof in uw beweerde vrees voor vervolging door deze zelfde autoriteiten, verder af (gehoorverslag CGVS p. 3, 10). Uw beschrijving van uw reisroute was voorts uiterst vaag en stereotiep. Zo verklaarde u initieel nooit uw eigen paspoort gebruikt te hebben, om hier even later op terug te komen (gehoorverslag CGVS p. 4). U beweerde dat uw agent uw paspoort achterhield, maar u kon geen redelijke verklaring geven voor deze handelswijze (gehoorverslag CGVS p. 4). U beweerde een vlucht naar Moskou genomen te hebben, maar u kende de luchtvaartmaatschappij niet, noch kende u uw vluchtnummer (gehoorverslag CGVS p. 4). Over uw reis van Moskou naar België was u zeer vaag: u wist enkel door Oekraïne gereisd te hebben. Uw verklaringen vermogen niet de waarheid te achterhalen. Gezien uw ongeloofwaardig relaas komt u niet in aanmerking voor de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch komt u in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw voterscard en rantsoenkaart vormen enkel een begin van bewijs omtrent uw identiteit en uw schoolattest voegt niets wezenlijks toe aan uw asioldossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker beroept zich op de schending van “de artikels 2, 3 en 5 van de wet van 29/07/1991”.

3.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat

verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Voorts beroept verzoeker zich op de *“Schending van het artikel 1 A 2 van het verdrag van GENEVE van 28/07/1951 en de artikels 48, 48/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980”*.

4.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voor te leggen. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Verzoekers nalaten enig origineel identiteitsbewijs met foto voor te leggen klemt te meer nu hij verklaarde met zijn eigen paspoort India te hebben verlaten. Verzoeker legt enkel faxkopieën neer die gemakkelijk kunnen vervalst worden en aldus geen bewijswaarde hebben. Aldus kan de rantsoenkaart, de kieskaart en een schoolattest hoogstens een begin van bewijs van zijn voorgedragen identiteit inhouden. Verzoeker faalt in de medewerkingsplicht gezien hij het stuk niet voorlegt.

4.3. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Moskou reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Waar verzoeker voorts stelt zonder eigen paspoort verder te zijn gereisd naar België, gaat hij voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. In zoverre verzoeker meent deze te hebben kunnen omzeilen, dient hij dit nauwkeurig toe te lichten, wat niet het geval is. Verzoekers gebrekkige verklaringen en onwetendheden tasten op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven en zijn verklaring illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

4.3.1. Verzoeker stelt de Indiase autoriteiten te vrezen nu hij na een conflict met een zakenpartner wordt beschuldigd van moord op zijn voorman. De waarachtigheid van verzoekers gerechtelijke problemen wordt ondergraven nu verzoeker louter weet kreeg van het bestaan van de FIR via een vriend, slechts een vermoeden had van de artikelen waaronder hij was aangeklaagd, niet wist of deze zaak al voor een rechtbank was verschenen en onwetend was over het door hem vermoede arrestatiebevel. Verzoekers onwetendheid is des te frappanter gelet op zijn nalaten enige stappen te ondernemen om informatie in te winnen over zijn juridische problemen en het verloop van de gerechtelijke procedure. Zijn verblijf in het buitenland kan bezwaarlijk zijn nalatigheid toedekken nu de redenen om weg te blijven uit zijn land rechtstreeks verbonden zijn aan dit gegeven. De neergelegde stukken kunnen evenmin overtuigen. Aan de fotokopie van een verklaring van zijn vriend S. kan geen bewijswaarde worden gehecht. Immers, het betreft slechts een fotokopie en daarenboven kan een brief van een vriend bezwaarlijk een bewijs van verzoekers beweringen aantonen. Dit klemt te meer nu verzoeker de voorlegde juridische stukken een andere rechtszaak betreffen, waarvan verzoeker overigens evenmin enige kennis had en hij de stukken zelfs niet had gelezen. Bovendien druist de inhoud van de stukken in tegen verzoekers verklaringen betreffende de start van de zakelijke contacten met S.S. die volgens verzoeker dateren van 2006, terwijl uit de stukken blijkt dat ze reeds een aanvang namen in 2002. Deze ongerijmdheid tast de geloofwaardigheid van verzoekers problemen met de zakenpartner S. S. aan.

4.4. De vaststelling dat verzoeker geen interesse vertoont in het vervolg van de aanklacht en het feit dat verzoeker met zijn eigen paspoort India heeft verlaten en hij zelf tijdens het verhoor door de commissaris-generaal voorstelde om de Indiase ambassade in België te contacteren ten einde een nieuw paspoort te bekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-4), ondermijnt hoe dan ook de geloofwaardigheid van zijn vrees voor gerechtelijke vervolging door de Indiase overheid.

4.5. Voorts is verzoekers kennis over de politica Bibi Jagir Kaur dermate beperkt dat dit de geloofwaardigheid van de connecties tussen S.S. en de politica ondermijnt. Zo verklaarde verzoeker verkeerdelijk dat Bibi Jagir Kaur voor 2001 nooit minister was (zie objectieve informatie in het

administratief dossier). Verzoeker was evenmin bekend met de naam van haar overleden dochter, die volgens verzoeker gehuwd was met de zoon van S.S., niettegenstaande de politica beschuldigd wordt van haar dood. De commissaris-generaal stelt dan ook terecht dat verzoekers onwetendheid dienaangaande de voorgehouden politieke connecties van zijn voormalige zakenpartner S.S. onderuit haalt. Verzoeker betwist deze vaststelling, noch weerlegt ze. Derhalve blijft ze staande.

4.6. Het verzoekschrift beperkt zich verder tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Verzoeker is niet ernstig wanneer hij in zijn verzoekschrift de commissaris-generaal verwijt dat het onderzoek *“absoluut niet [kadert] met de geest (filosofie) van het verdrag van GENEVE”* en *“Het onderzoek is volledig subjectief en erop gericht om al zijn verklaringen af te blazen (zelfs de neergelegde documenten)”* terwijl hijzelf geen ernstige argumenten aanbrengt om aan te tonen dat zijn aanvraag niet met de nodige professionaliteit en objectiviteit werd onderzocht en beoordeeld. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat alle stukken aangebracht door verzoeker objectief werden beoordeeld, net als zijn verklaringen. Wat de neergelegde verklaring van zijn vriend S. S. betreft, stelt verzoeker ten onrechte dat dit stuk uit de debatten werd geweerd terwijl de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het stuk in overweging werd genomen en besproken door de commissaris-generaal. Verzoekers verwijten kunnen allerminst overtuigen.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK